

Î N C H E I E R E

9 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătoria

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Societatea pe Acțiuni „Anghelina”, reprezentată de către avocatul Eduard Platon și Simion Mihailuța, reprezentat de către avocatul Liviu Cepcelea,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Simion Mihailuța împotriva Societății pe Acțiuni „Anghelina” cu privire la încasarea costului produsului necalitativ, cheltuielilor de restaurare și a prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 27 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a admis apelul declarat de Simion Mihailuța, s-a casat hotărârea din 2 octombrie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a admis parțial acțiunea înaintată de Simion Mihailuța,

c o n s t a t ă :

La 21 iulie 201, Simion Mihailuța s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de chemare în judecată împotriva S.A. „Anghelina” cu privire la încasarea costului produsului necalitativ, cheltuielilor de restaurare și a prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 10 noiembrie 2009 a procurat de la S.A. „Angelina”, 116 m.p. țiglă polimetrică de culoare roșie și coame termoplastice pentru acoperișul casei, la prețul de 11400 lei, iar la 17 noiembrie 2009 a mai procurat 30 m.p. de țiglă roșie la prețul de 2400 lei, fapt confirmat prin facturile fiscale nr. SY0447840 din 10 noiembrie 2009 și nr. SW0621980 din 17 noiembrie 2009.

S.A. „Angelina” a eliberat certificatul de garanție din 10 noiembrie 2009 pentru un termen de 20 ani, care se referă la impermeabilitatea țiglei, rezistența țiglei la îngheț și raze ultraviolete.

Deși a fost asigurat că produsul este de calitate corespunzătoare și corespunde standardelor de calitate, în perioada de exploatare a țiglei, aceasta a început să își schimbe culoarea și să se fărâme în bucăți mici.

În anul 2014 i-a comunicat pârâtului despre faptele relatate mai sus și i-a propus efectuarea unei expertize tehnico-științifice, însă în schimb pârâtul a propus schimbarea țiglei, care după o perioadă de timp la fel a început să se fărâme.

Reclamantul a menționat că în perioada următoare, pârâtul a mai schimbat 15 țigle, condiționând însă că nu va mai executa asemenea schimburi și astfel, pe parcurs a refuzat restituirea prejudiciului cauzat sau înlocuirea țiglei procurate.

La cererea acestuia către Inspectoratul de Poliție Buiucani, în rezultatul cercetării la fața locului s-a stabilit că plăcile de țiglă polimerică sunt deteriorate, fiind observate între ele fisuri, iar în urma căderii precipitațiilor sau a topirii zăpezii pe acoperișul casei, apa se acumulează în podul locuinței, iar în rezultat apa se scurge în tavanul imobilului creând incomodități și daune materiale.

Astfel, reclamantul a specificat că înlocuirea țiglei defecte nu mai este posibilă din motiv că întreținerea nu mai produce țigle, iar pe care de consecință consideră că acestuia urmează să îi fie restituit prejudiciul material suportat, prejudiciul moral, cât și cheltuielile suportate pentru demontarea elementelor acoperișului.

În acest context, reclamantul a solicitat încasarea costului produsului necalitativ în mărime de 13840 lei, a cheltuielilor de restaurare a acoperișului în mărime de 72749 lei, a penalității în sumă de 124560 lei și a prejudiciului moral în mărime de 20000 lei.

Prin hotărârea din 2 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Simion Mihailuța împotriva S.A. „Anghelina” cu privire la încasarea costului produsului necalitativ, cheltuielilor de restaurare și a prejudiciului moral.

În susținerea soluției sale, prima instanță a reținut că pretențiile reclamantului nu pot fi imputate S.A. „Anghelina”, iar ultima nu se face responsabilă pentru deteriorarea materialului litigant și pe cale de consecință nu poate fi obligată să primească acest produs, să achite contravaloarea lui și să acopere cheltuielile aferente pretinse a fi suportate și care ar urma să fie suportate de către reclamant.

Or, pe de o parte, în condițiile art. 8 și 9 din Legea nr. 10 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorului, reclamantul nu a probat în nici un fel că, în funcția acestuia de consumator a respectat regulile de transport, depozitare, păstrare, utilizare și consum a produsului procurat la 10 noiembrie 2019 și respectiv, la 17 noiembrie 2019 de la SA „Anghelina” și astfel, ar arăta că a executat exigențele legale, precum și în sensul notărilor din certificatul de garanție indicat mai sus în rubrica cazurilor care nu se acordă garanție.

Totodată, instanța de fond a constatat că S.A. „Anghelina”, în ordinea art. 18⁵ din aceeași lege, a demonstrat că vina pentru deteriorarea produsului nu îi aparține, atât prin concluziile expertului judiciar în construcții din raportul de constatare tehnico-științific nr. 353 din 30 noiembrie 2016, precum și parțial prin notările expertului tehnic Raisa Scamina, reflectate în expertiza tehnică nr. 058/18, care au statut de terță parte competentă în domeniu.

Prin decizia din 27 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Simion Mihailuța, s-a casat hotărârea din 2 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și s-a emis o nouă hotărâre prin care acțiunea înaintată de Simion Mihailuța împotriva S.A. „Anghelina” s-a admis parțial.

S-a încasat din contul S.A. „Anghelina” în beneficiul lui Simion Mihailuța costul produsului în mărime de 13840 lei, penalitatea în sumă 13840 lei și prejudiciul moral în sumă de 5000 lei. În rest, pretențiile s-au respins.

În susținerea soluției sale, instanța de apel a reținut că S.A. „Anghelina” a vândut reclamantului țiglă polimerică și a acordat o garanție de 20 ani.

S-a constatat că aceasta în interiorul perioadei de garanție a început să se deterioreze semnificativ, prezentând fisuri, precum și sfărâmițându-se.

Totodată, instanța de apel a constatat obligația pârâtului de a restitui contravaloarea produsului vândut, or acesta nu corespunde condițiilor necesare pentru o utilizare obișnuită, precum și în interiorul termenului de garanție a prezentat deficiențe semnificative.

În această ordine de idei, instanța de apel a conchis că alegațiile pârâtului precum că

persoana ce a instalat țigla și modalitatea de instalare, dacă au fost sau nu respectate normele de construcție, nu pot fi reținute de instanță, or pârâțul nu a prezentat nici o probă care să confirme faptul că țigla polimerică se deteriorează anume datorită modalității de instalare, în situația în care din concluzia expertului rezultă că urmare a acțiunii razelor ultraviolete se distruge polimerul din țiglă, rămânând nisipul astfel țigla se fărâmițează.

La 14 iunie 2019, S.A. „Anghelina”, reprezentată de către avocatul Eduard Platon a declarat recurs împotriva deciziei din 27 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului recurenta a indicat că decizia recurată este una ilegală și neîntemeiată fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural. Totodată, a indicat că hotărârea primei instanțe este una legală și întemeiată, instanța de fond analizând detaliat toate argumentele și probele prezentate de părți în cadrul procesului.

Recurenta a invocat că instanța de apel neîntemeiat a reținut că S.A. „Anghelina” nu a prezentat nici o probă care să confirme faptul că țigla polimerică se deteriorează anume datorită modalității de instalare, or aceste concluzii contravin în mod direct cu faptele indicate în raportul de constatare tehnico-științifică nr. 353 din 30 noiembrie 2016, efectuat cu ieșirea la fața locului.

Or, prin raportul enunțat se atestă că Simion Mihailuța a încălcat tehnologia de montare a țiglei pe acoperișul casei, de asemenea lipsește sistemul de scurgere a apelor, lipsa documentelor de proiectare a acoperișului și insuficiența unghiului de înclinare a acoperișului, care este în unele locuri sub 20 de grade.

Recurenta a solicitat casarea admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 27 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii din 02 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

La 9 iulie 2019, Simion Mihailuța, reprezentat de către avocatul Liviu Capcelea a declarat recurs împotriva deciziei din 27 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului recurentul a indicat că este nefondată decizia instanței de apel, în partea micșorării cuantumului penalității și a prejudiciului moral și respingerea cheltuielilor necesare pentru remedierea situației cauzate de produs necalitativ în sumă de 72729 lei.

Instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și anume, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat legea.

Astfel, a invocat că consideră legală solicitarea de achitare a sumei de 72749 lei, conform devizului de cheltuieli pentru lucrările necesare în vederea schimbării acoperișului, or necesitatea cheltuielilor suplimentare privind înlocuirea acoperișului are legătură directă cu vânzarea unui produs necalitativ, astfel încât aceste lucrări îi sunt imputabile vânzătorului.

Recurentul a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 27 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în partea respingerii cerințelor din acțiune cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.

La 15 august 2019, Simion Mihailuța, reprezentat de către avocatul Liviu Capcelea a depus referință la recursul declarat de către SA „Anghelina”, reprezentată de către avocatul Eduard Platon, solicitând declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Cahul a pronunțat decizia contestată la 27 martie 2019, fiind expediată participanților la proces la 7 mai 2019 (f.d. 30, vol. II), însă la materialele dosarului lipsește careva probe care ar indica la recepționarea de către recurenți a deciziei instanței

de apel.

Astfel, luând în considerare cele menționate, se apreciază că cererile de recurs depuse de către S.A. „Anghelina”, reprezentată de către avocatul Eduard Platon și Simion Mihailuța, reprezentat de către avocatul Liviu Capcelea, au fost declarate în termenul legal de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova consideră că recursurile sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către SA „Anghelina”, reprezentată de către avocatul Eduard Platon și Simion Mihailuța, reprezentat de către avocatul Liviu Capcelea, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or recurenții nu au invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci au formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătoresc recurat.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe

o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (*hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016*).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului

Având în vedere cele expuse mai sus, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către SA „Anghelina”, reprezentată de către avocatul Eduard Platon și Simion Mihailuța, reprezentat de către avocatul Liviu Capcelea, ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 Cod de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibile recursurile înaintate de Societatea pe Acțiuni „Anghelina”, reprezentată de către avocatul Eduard Platon și Simion Mihailuța, reprezentat de avocatul Liviu Capcelea.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari